

מסורת הש"ס

6) כריתות נה. מנחות 15. ע"ש. 8) פירושין ע"י. 9) מנחות 18. כריתות נה. מנחות 18. 1) ד' 2) 3) ד' 4) 5) ד' 6) 7) ד' 8) 9) ע"י פירושין ע"י מ"י.

תורה אור השלם

1. המובח ע"י שלוש אמות גבוה וארכו שתיים אמות ומקצועותיו לו ארבע אמות וקירותיו ע"י חדר א"י זה השלחן אשר לפניו יחוקל מא כב 2. מובח ארבעה תעשה לו וזוהי ע"י א"י א"י עלתיו ואת שלמית את צאתך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אלך וברכתיו: מסות כ כ 3. ומשנתהם האין והשלחן והמורה אשר וכלי הקדש א"י וקדוהו וכלי הקדש: כמדר ג לא 4. הלאו כה דרבי קאש נאמי י' ובש"ש יפ"ע 5. כריתות השני שפתותיו ומדברין נאה בפלח הרמון קדשן מכער לצמחיה: שיר השירים ג 2

הגהות הב"ח

6) תוס' ד"ה פושעי וס' מון מבוטל כותיה דמשכה ליה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה סלמנדרא וזה הגברות וכו'. ע"י מולין ד' קם ע"ה גושי ד"ה וסלמנדרא:

מוסף רש"י

ומקצועותיו לו. שהיה מרובע (מנחות 14). שלחנו של אדם מכפר עליו. דתנין פרוסה לאורחים (שם ובשם"ס: ע"י).

הדרן עלך מסכת חגיגה

חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

כו.

עין משפט
נר מצוה

סד א מ"י פ"ה מה' מנחם משכח ומשכח הלכה ע"י ונ"י מה שמכח מה הכ"ח פ"ד מה' נלם ה' ד':

רבינו חננאל

הוא איקרי ע"י שנאמר המוכח ע"י שלש אמות גבוה וארכו שתיים אמות ומקצועותיו לו וארכו וקירותיו ע"י חדר א"י זה השלחן אשר לפניו יחוקל מא כב 2. מובח ארבעה תעשה לו וזוהי ע"י א"י א"י עלתיו ואת שלמית את צאתך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אלך וברכתיו: מסות כ כ 3. ומשנתהם האין והשלחן והמורה אשר וכלי הקדש א"י וקדוהו וכלי הקדש: כמדר ג לא 4. הלאו כה דרבי קאש נאמי י' ובש"ש יפ"ע 5. כריתות השני שפתותיו ומדברין נאה בפלח הרמון קדשן מכער לצמחיה: שיר השירים ג 2

שלחנו ש"י אדם מכפר. גדול כח הלגימא כדאיתא בהגדת חלק (פנהדרן דף קו.). מובח ארבעה תעשה לו. וכי מוקמי לה בזמנים פרק קדשי קדשים (דף נה. נח.) ושם גבי מונח אכנים להאי קרא דמונח דאמה אמר הר"ר אלחנן דקאי לתריוהו ולמורי נראה לפי שהיה מונח של משה במקום מונח של אכנים של בית עולמים וכי האי גונגא דרש' המס (דף עו.) כי מונח הנחשת אשר לפני ה' קטן מהכל ודרש' ליה מונח אכנים במקום מונח דמונח: ואיבעית אימא רבנן דר"א ב"י. וקשה למה לי השלחן הטהור מכלל שהיה עמא מיפוק ליה משום יציאו דאף כמונחות נמי הוה עממא (ר"א) משום יציאו אי לאו טעמא דקרקע וינהו ללישנא כמרסא אע"פ דרמנא קרינשו ע"י אס כן השלחן נמי עמא אע"ג דאיקרי ע"י משום יציאו וללישנא קמא דמוקי לה כרענן דעממא ולא בטל האיפוי לגבי ע"י ומידן דר"ר אלחנן דליטריך שפיר קרא דהשלחן דאף כמונחות נמי לא ידעינן ליה שהיה בטל לגבי האיפוי אלא משום דליף משלחן דאף על גב דמיקרי ע"י המורה עממא משום יציאו ורבנן דאחרי מנעיל בטל יציאו לגבייהו אמרי מדאצטריך לרבויה שלחן דהא מסכרס עמא משום יציאו אלא דהאי לאשמעינן דאע"ג שיש לו יציאו ר"ר קרא לרבויה דמקבל עומאה ואי לאו הרבו היציאו בטל א"כ ממילא גבי מונח דליכא רבו האפו בטל ללישנא כמרסא:

דרמנא קרייה ע"י דכתיב יהמובח ע"י שלש אמות גבוה וארכו שתיים אמות ומקצועותיו לו וארכו וקירותיו ע"י וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' פתח במונח וסיים בשלחן רבי יוחנן ורש"י לקיש דאמרי תריוהו בזמן שביית המקדש קיים מונח מכפר על אדם עכשיו שלחנו של אדם מכפר עליו: כל הכלים שבמקדש יש להם שניים כו': מונח הנוחושת דכתיב מונח ארמה תעשה לי מונח הזהב דכתיב המנורה והמונחות איחוקש מונחות זה לזה: וחכמים ואמרים מפני שהן מצופין: אדרבה כיון דמצופין גינהו מיצמא אימא וחכמים מטמאין מפני שהן מצופין ואב"א משום דמצופין "מיבטל בטיל צפויין גבייהו א"ר אבהו אמר ר"א ת"ח אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא הסך מרמה אין אור שולט בו ת"ח שכל גופן אש דכתיב הלא כה דברי כאש נאם ה' על אחת כמה וכמה אמר ריש לקיש אין אור של גיהנם שולט בפושעי ישראל קל וחומר ממונח הזהב מה מונח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר והב כמה שנים אין האור שולט בו פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון דכתיב כפלה הרמון קתך אל תקרי קתך אלא רקנין שבך על אחת כמה וכמה:

הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה

סלמנדרא. המלך והעכבר תרגמם יונתן כרסשתא וסלמנדרא. ערוך: פושעי ישראל אין אור של גיהנם כו'. נראה לי ללאו כפושעי ישראל גופן דהא אמרינן גראש השנה (דף ה.) פושעי ישראל גופן גיהנם כלה והס אינן כלים אלא כפושעי קלת קאמרי ומשום דמסיק להו אכרהס לכולה חון מצועלי הכותיה (6) (דמנשקר ליה) ערמיה כדאמר ברש עושין פסין (עירובין דף ע"ג.) וכי אמרינן כסוף הזהב הכל יורדין ועולין חון משלשה לאו בגיהנם מיירי אלא במקום אחד לידון הן יורדין ואף הגידון לאחר שנים עשר חודש עולין ואין יורדין יותר משנה תמימה(8): שאין בו אלא עובי דינר. כמונחות יש שהיה משה תמיה על זה אי אפשר שלא יסרף העין והארץ לו המקום כך דרכי באש של מעלה אש אוכלת אש ואינו מכלה דכתיב והסנה איננו אוכל (שמות 2):

הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה

שני כל הכלים טעונין טבילה ואפי' המונח. א"ר אלעזר תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שהיא תולדת אש הסך מדמו אין אור שולט בו. ת"ח (שמשמשין) שכל גופן אש כדכתיב הלא כה דברי כאש עכ"ו. אמר ר"ל אפי' פושעי ישראל אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסלמנדרא ומה מונח הזהב שכן מלאין מצות כרמון עכ"ו: אפי' ריקנין שבך מלאין מצות כרמון עכ"ו: הדרן עלך חומר בקודש וסליקא ליה מסכת חגיגה. האל יסיר סכנו אף וזונו וחיבתו ורוננו.

8) נראה שג"ל גלילי י"ט ומתקפתה ג"י שטעניו המורה כ"י"ט ואפשר שלמי רבתי היה הגי' גלילי י"ט ופירושא איתא סהם טעניו את המורה ג"י המוספא שהיה רבתי נראה עיקר דודק. 9) ללאוהי משמע דמחיים נמי ק"ל דלא נמי טבילה ולא פלגי רק כעמא דכרי רבתי כ"ט.